

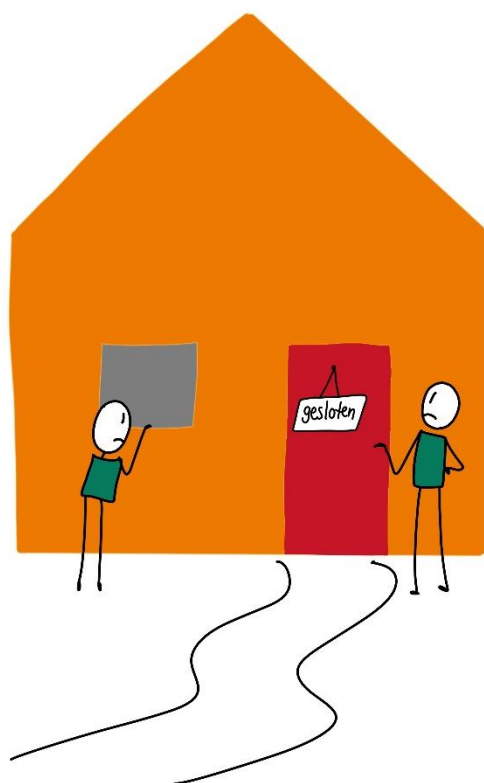
P. S. Gerbrandystraat 31, 3354 BR, Papendrecht
Tel: Marjan Middelburg: 06-39575136

email: coordinator@odensehuispapendrecht.nl
secretariaat@odensehuispapendrecht.nl

Van 20 december 2021 tot 17 januari 2022
is het Odensehuis gesloten.

Kijk af en toe op de website voor meer
en/of extra informatie.

www.odensehuispapendrecht.nl

Lieve allemaal,

Het jaar 2021 is bijna voorbij; corona nog niet. Het afgelopen jaar hebben we allemaal de RIVM-maatregelen goed opgevolgd en zijn er in het Odensehuis gelukkig GEEN besmettingen geweest. We hebben genoten van het samen zijn, een spelletje doen, iets knutselen, bewegen en dansen en met elkaar aan tafel zitten om te lunchen. Wat hebben we genoten!

En nu is er de nieuwe zeer besmettelijke variant Omikron.

Voor ieders veiligheid en met pijn in ons hart moeten we het Odensehuis, tijdelijk, sluiten. Denk af en toe terug aan de fijne momenten in het Odensehuis en put er kracht uit want..... we hopen half januari te deuren weer te openen.

Zorg goed voor jezelf en je naasten. Maak er het beste van en hou moed!

Mooie Kerstdagen en gezond, gelukkig en liefdevol 2022 toegewenst.

Marjan Middelburg,
Coördinator Odensehuis Papendrecht

Bericht van de voorzitter

Aan allen die betrokken zijn bij ons Odensehuis in Papendrecht.

Zaterdagavond was daar een extra persconferentie, dan weet je het eigenlijk al: er is wat aan de hand.

De nieuwe corona variant die luistert naar de naam Omikron, krijgt Nederland steeds meer in de greep. Alleen weet niemand precies, hoe het zich zal ontwikkelen.

Het zou best heel erg snel kunnen gaan en heel erg vervelend kunnen worden, dat is waar men nu van uit gaat.

In dat geval moet je handelen, geen risico nemen. En dat heeft de regering gedaan. Het zou ook mee kunnen vallen, dan kunnen we eerder stoppen met de vervelende maatregelen die bij een Lockdown horen.

Daar sta je dan als bestuur van het Odensehuis. Hoe verder? Persoonlijk heb ik altijd gezegd 'we gaan nooit meer dicht'. En toch moest ik met ons bestuur besluiten om dit juist wel te doen voor de komende weken (van 27 december tot en met 14 januari).

Met pijn in mijn hart omdat ik weet wat het voor veel van jullie betekent, maar we durven geen risico te nemen.

Vooral omdat alle bezoekers, mantelzorgers en vrijwilligers ons zo dierbaar zijn. We hadden al besloten om na de Kerst twee weken dicht te zijn in verband met alle familiebezoeken.

Daar komen nu twee weken bij. Wanneer het toch beter uitpakt dan gedacht, gaan we zeker

weer eerder of op een aangepaste wijze open.

Ondanks alles hoop ik dat jullie er toch nog iets van kunnen maken, dus wens ik jullie alle goeds voor de komende weken en hoop ik jullie op maandag 17 januari 2022 allemaal weer gezond en wel aan te treffen in ons Odensehuis.

Piet Bezemer, voorzitter

Via de Odensehuis-telefoon en de mailbox kunnen we contact houden.
Bel of mail als je een vraag hebt of gewoon voor een praatje.

Odensehuis: 06 39575136

coordinator@odensehuispapendrecht.nl

Een Kerstavond om nooit te vergeten

Het sneeuwde! Overal dwarrelden de witte vlokjes massaal uit de lucht. De wereld zag er ineens sprookjesachtig uit. Alles verstilde de anders zo drukke wereld. Alle bomen droegen een prachtige witte laag op hun takken. Op de paden lag er wel vijftien centimeter sneeuw!

Een jong stel wurmde zich erdoor. De vrouw was hoogzwanger. Haar vriend sloeg liefdevol zijn arm om haar heen. Hij drapeerde een dekentje om haar frêle schouders en fluisterde haar wat bemoedigende woorden toe. Zij glimlachte vriendelijk. De sneeuw kraakte onder hun voeten. In de verte zagen zij de verlichting van een huis. Daar konden zij hulp vragen, want het was echt geen weer om een hond door te jagen. Ongemerkt waren zij middenin een sneeuwstorm terecht gekomen. Eindelijk! Daar was het huis. Hij belde rillerig aan. Krakend ging de deur van het slot. Een pinnige vrouw deed open en bleef met gekruiste armen in het deurgat staan.

“Wat mot je?”, vroeg ze in plat dialect.

“Dag mevrouw. Mogen wij hier even schuilen alstublieft?”, vroeg de man.

“Nee! Ik moet niks van vreemdelingen!”, beet zij hem toe.

“Maar mevrouw, het is zulk slecht weer en mijn vrouw is hoogzwanger!”, stamelde de man verbluft.

“Niks mee te maken! Dan ga je maar naar het Inloophuis! Nog één kilometer flink doorstappen. Doei!”, zei ze en ze meet de deur voor hen dicht.

“Red je het nog?”, vroeg de man met tranen in zijn ogen aan zijn vriendin.

“Ja hoor lieverd. Onze Lieve Heer zal ons wel helpen”, zei ze.

“Kom op, nog even flink zijn!” Zij strompelden verder. Een half uur later kwamen zij in de bewoonde wereld. Hij belde bij het eerste het beste huis aan. In de gang werd het licht aangeknipt. Een vriendelijke oude man deed open. Verbaasd keek hij het verkleumde tweetal aan.

“Ach, moedertje, kom snel binnen!”, sprak hij bezorgd. “Wie stuurt er nu mensen door zulk vreselijk weer?”

Beschaamd sloegen zij hun ogen neer. Zij zwegen echter. Plots sloeg Maria haar handen rond haar buik. Ze kreunde.

“Hebben jullie even geluk dat ik vroeger huisarts geweest ben!”, zei de oude man. “Kom snel mee naar de praktijkkamer hiernaast!” Dat deden zij. De oude arts zette snel alles klaar en hielp Maria op de verlostafel. Jozef ging naast haar staan en hield haar hand vast. Niks te vroeg! Daar kwam het hoofdje en vlak daarna volgde het lijfje. Wat een prachtige baby!

Wat later zaten Jozef en Maria, met hun baby in de armen, gezellig in de woonkamer van de arts. Hij keek blij.

“Dank u wel mijnheer omdat u ons geholpen heeft!”, sprak Jozef dankbaar.

“Ach, dat geeft helemaal niks. Anders zat ik hier toch maar in mijn eentje”, zei de oude man verdrietig. “Mijn vrouw is vorig jaar gestorven, weet je. Door corona zitten alle mensen nu in quarantaine. Geen restaurants en geen café ’s open vanavond. Ik heb ook geen kinderen en de burens zitten in hun eigen bubbel. Het is me een rare wereld tegenwoordig!”

“Dan mag u ons kindje delen!”, sprak Maria ineens. “U hebt ons wel zo liefdevol geholpen toen wij in grote nood verkeerden!” Zij legde haar zoontje in de armen van de ontroerde man. Hij keek de pasgeborene vertederd aan en aaide hem even over zijn zachte haartjes.

“Hier heb ik altijd over gedroomd!”, sprak hij met een brok in zijn keel. Maria en Jozef glimlachten hem toe. Het kindje lachte naar hem! Toen leek het alsof heel de wereld ineens verlicht werd. Zo ’n prachtige Kerstavond hadden zij nog nooit gehad!

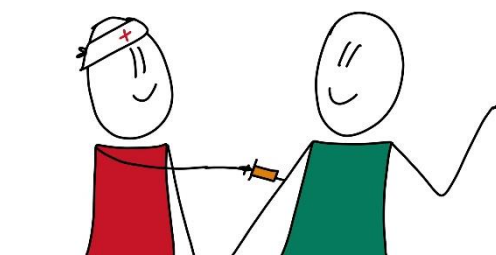
©Laurine Vandepitte

Oproep

Als iedereen de boosterprik de komende weken haalt, kunnen we snel open en met elkaar weer geluksmomenten beleven!

Lukt het niet om een afspraak te maken?

Vraag hulp aan je naasten.

Wij wensen iedereen

Fijne Feestdagen en een gezond & liefdevol 2022

Odensehuis